

[Hanne Severinsen]

I lighed med den foregående taler vil jeg sige, at jeg heller ikke føler, at der er behov for ændring af reglerne. De blev forbedret for nogle år siden, og skulle der være problemer for den enkelte handicappede, fordi man har denne 6 års regel, er der jo mulighed for at fravige reglen, og det synes jeg er ganske rimeligt.

Der peges i bemærkningerne på, at man har kendskab til et tilfælde, hvor det skulle være særlig dyrt. Jeg synes, det lyder som et meget specielt tilfælde, og jeg kan ikke forestille mig andet, end at man i sådanne specielle tilfælde også lokalt kan finde en løsning.

Det ville være en meget dyr ændring, og jeg synes heller ikke, der er tilstrækkeligt belæg for det, hvis man ser på bemærkningerne i forslaget, så det kan vi ikke støtte.

Vi mener, at man har nogle udmærkede regler, sådan som man har dem, og skulle der være behov for en afvigelse, så gør man også den.

Birthe Hansen (SF):

Så længe de offentlige transportmidler og tilgangen til disse ikke er indrettet sådan, at de 100 pct. kan tilgodese handicappedes behov for transport, udgør den såkaldte invalidebil for den svært handicappede det hjælpemiddel, der giver mulighed for at passe et eventuelt arbejde, og som giver mulighed for at bevæge sig ud og væk fra egen gadedør.

Hvis dette hjælpemiddel, som i nogle tilfælde er alfa og omega for at kunne føre en tilværelse så lig andres som muligt, gentagne gange skal henstå til reparation på værksted, fordi det til trods for alle sagkyndiges udsagn i 1981 om, at en forlængelse af invalidebilens levetid på 2 år ikke ville indebære større reparationsomkostninger, ej heller væsentlige økonomiske tab ved udskiftning, er det vist, som det også fremgår af bemærkningerne, en sandhed med visse modifikationer. Og samtidig med den enkeltes forringede økonomi på grund af bilreparationerne sker der med mellemrum en indskrænkning i den enkelte handicappedes mobilitet.

Derfor er vi ikke alene positive over for en tilbagevenden til udskiftningsperioden på de 4 år, men vi vil også i udvalgsarbejdet meget gerne være med til at kigge nærmere på finansieringsforholdene, idet de oplysninger, der fremgår af henvendelsen fra bolig-

motor- og hjælpemiddeludvalget i afsnittet om købsvilkår og støttebeløb, i hvert fald siger os noget om nogle eksisterende urimeligheder, som de svært handicappede med invalidebil har krav på bliver taget op til nyvurdering. Hvis regnestykket er rigtigt – og det er det jo nok – så viser det jo, at ved udskiftning af 2.000 biler bliver der af de handicappede betalt 90 mill. kr., af kommunerne 45 mill. kr., men staten har fået en afgiftsindtægt på 65 mill. kr.

Aase Olesen (RV):

Flere ordførere har omtalt den korrektion, der blev foretaget af reglerne i 1983, men ejendommeligt nok handlede den jo ikke om dette åremål på 6 år eller 4 år. Jeg synes derfor, der kan være god grund til at minde om, at et meget stort flertal her i folketinget jo i virkeligheden står bag den ændring fra 4 til 6 år, som blev indført under den socialdemokratiske regering i 1981, idet man med den nye regering i praksis accepterede åremålet på 6 år, da man ændrede ved nogle andre regler.

Derfor synes jeg, der kan være grund til at huske på, hvorfor man foretog ændringen fra 4 til 6 år. Det var, fordi man foretog en samlet prioritering af de sociale udgifter og sagde, at her var et område, hvor man nok uden skade kunne stramme en lille smule.

Det er ikke til nogens gavn at have regler, som forekommer resten af befolkningen alt for positive eller alt for gode. Det var faktisk sådan, at en hel del dengang mente, at det kunne være en god forretning at have en invalidebil.

Det er muligt, at disse præmisser for ændringen har ændret sig, det er jeg ikke i stand til at afgøre, og jeg er ikke i stand til at afgøre det ud fra bemærkningerne i forslaget, så jeg synes selvfølgelig, at det skal indgå i arbejdet i folketingsudvalget, hvor vi får nærmere belyst, hvad det er, der er sket siden 1981, siden de betragtninger, vi dengang tog til følge, ikke skulle gælde mere.

Det er klart, at det altid vil være en fordel for de mennesker, der har en invalidebil, at man lemper reglerne, men der må altså være en eller anden form for logisk grund til det, og der må være et eller anden ræsonnement, der gør, at de betragtninger, et meget bredt